

# yaptıklarımız yapacaklarımıza delildir

**Balyoz tartışması doğal bir şekilde devlet ve ordu kurumlarını hatta medyanın sınıfsal kimliğini ve görevini tartışmayı beraberinde getirmektedir. Balyoz meselesi üzerinden tartışmaya dahil olan taraflar bu olgunun farkında olduğu için hem liberal hem ulusalcı cenah hem hükümet hem sermaye çevresi ordu üzerinden yürütülen tartışmanın ordu kurumunu yıpratmak bir konuma dönüşmemesi çağrısını ısrarla yapmakta ve ısrarla bütünsel bir tartışmadan kaçınmaya çalışmaktadır. Sepetten çürük yumurta ayıklamaya çalışanlar sepetin kendisinin kokuşmuş olduğu gerçeğini görmezden gelmektedir.**

M. ÖZLEM

Ziya Paşa büyük insan. Daha 1800'lerin ortalarında bir laf etmiş, bugüne kalmış. Gerçi kendisi hem siyasetçi hem edebiyatçı. Anlayacağınız bir entelektüel ve aydın. "Ayinesi iştir kişinin, lafa bakılmaz." Lise edebiyat derslerinde ezberlediğimiz ünlü deyişlerden birisidir. İnsanları tanımak için onların yaptıklarına bakmak gerektiğini, sözün ancak eylemle kanıtlanabileceğini anlatır. Aslında bu minvalde söylenmiş başka satırlar da mevcuttur. Marx, kişilerin ve kurumların tariflenmesinde kendileri için söyledikleri sözün ve kendilerini nasıl gördüğünün değil, gerçeklikte ne olduklarının önemli olduğunu söyler. Lenin, bu tanımlamayı parti tanımlamasını açımlayarak bir partinin kimliğini ele verenin programı değil eyleminin içeriği olduğunu belirtir.

Balyoz bilindiği üzere bir hırdavat malzemesidir. İnşaatlarda çalışanlara malum olan bu malzeme magazin kültürüne başbakanın zırhlı aracının camını kırarak girmiştir. Esas işi, ezmek ve ufalamaktır. Kırar, yok eder. Dilde daha çok kırmak, ezmek fiilini vurucu olarak anlatmak için kullanılır. 'Balyoz gibi' kavramı ani ve sert vuruşu ifade eder. Vurulanın devre dışı kalmasını izah eder. Nihayet balyoz ülke halkının en tanıdığı malzeme haline geliverdi. Politik dilin son günlerde en yaygın kullanıldığı kelime balyoz. Malum olunduğu üzere Taraf gazetesinin manşete taşınmasıyla beraber "koruyucu ve kollayıcı" ordumuzun bizi korumak ve kollamak işinde fazlaca ileriye gittiği, korur ve kollarken önemlice hasarlar vermeyi planladığı açığa çıktı.

İnsanın gücü sevdiğine yetermiş. Severken hırpalamak hatta öldürmek hali cenap milletimize mahsus bir yöntem. Günlük dilimize de epeyce girmiş bir yöntem. "Sever de döver de" ifadesi sevgiden ve sevgi gösterisinden ne anladığımızı ifade eder. Bebekleri severken her yerini sıkıdır. En yaygın sevgi gösterisi çocuğu ısırmasıdır. Sevgi bizde şiddetle içiçedir. Taraftar sevdiği sporcuyla hırpa-

lar, omuza alır, havaya atar, sağını solunu kırar. Ne yaparsak sevgi için yaparız. Sevdiğimiz kadını sevgi yüzünden defalarca bıçaklarız, kurşunlarız, sakat bırakırız, öldürürüz. Çocuğumuzu severiz, ona eziyet ederiz. Çocukluktan kalma bir yöntem bu, sevdiğimiz hayvanı öldürürüz. Ulusa has bir yöntem olan sevgi gösterisi bu ulusun en yüce en seçilmiş en bilge insanları ve onların oluşturduğu ordu olunca elbetteki sevgi gösterisi de yüksek tonda ve alışılmadık olmalıdır. Ordumuz halkını sevdiği için onlarca yıldır halkına acı çektirmektedir. Şimdi birilerinin çıkıp bu sevgi gösterilerini darbe, katliam, iktidar ve hırs gibi kavramlarla açıklaması ve orduyu karalamaya kalkması abesle iştir. Zaten yüce genelkurmayımız elini kürsüye vurup yüksek sesle haykırmıştır: "Vicdansızlık, bu yapılan vicdansızlıktır. Allah Allah diye saldıran bir ordunun Allahın evini bombalamasını kim düşünebilir. Kim böyle bir cesaretle bulunabilir. Kim bu lafları edebilir."

## ALLAH ALLAH DİYE SALDIRAN LAİK ORDU

Her şey söylenebilir ama caminin bombalanması biraz abartılı gibi durmaktadır. Tanrıya sevgimizi onun evini bombalayarak mı gösteririz. Bu olur mu? Gerçi tarihte din adına tanrı adına kiliselerin yağmalandığı, camilerin yakıldığı, insanların çarpmıha gerildiği çok olay vardır. Üstelik bu işleri yapanlar kahraman ordumuz gibi laik de değildir. Tam tersine cihada çıkan ya da haçlı bayrak taşıyan ve önlerinde papaz ya da hocaları yürüten ordular yapmıştır bunu. Tarih daha vahimlerine de sahne olmuştur. Mesela 4. halife Hz. Ali din adına, din aşkına, Allah için camide namazında öldürülmüştür. Tabi bunu yapanlar Allah sevgisiyle hareket etmiştir. Hz. Muhammed'in bayrağını taşıyıp iktidarı elinde tutanlar onun yeğenlerini Kербela'da susuz bırakıp Allah aşkına katledebilmiştir. Zaten ne yapılmışsa Allah için ve sevgi adına yapılmıştır. Şimdi kim çıkıp laik ordumuza 'sen Allahın evini niye bombalıyorsun?' diyebilir ki! Ordumuz ne yapıyorsa milletini vatanını sevdiği için yapmıştır. Yaptıkları yapacaklarına delildir.

"Balyoz darbe planı"nın deşifre olmasıyla beraber yoğun bir tartışma da başlayıverdi. Görünürde birbirine rakip ve birbiriyle çatışan iki eğilim var. Birileri planın gerçek olduğunu ordunun bu çeşit unsurlardan kurumsal olarak arınması gerektiğini savunuyor. Elleri genelkurmayın bile inkar edemeyeceği belgeler var. Nitekim, genelkurmay malum planın varlığını alışlageldiği üzere inkar etmemiş, içeriğinin abartıldığını, yorumların vicdansızca yapıldığını beyan etmiştir. Nitekim medyanın tartışmaya katılan ikinci grubu tam da burdan hareketle önceleri bu yorumların insafsız olduğunu beyan ederken giderek planın komple uydurma olduğunu söylemeye başlamıştır. Dilin kemiği, kalem tutanın ahlakı yoksa doğal olarak bütün belge ve kanıtlara rağmen herşeyin bir yalan olduğunu söyleyebilirsiniz. Yalandan hareketle verilen hükümlerinde vicdansız olduğunu açıklayabilirsiniz. Bu ülkede değil evrende henüz bulunmamış bir gezegende yaşıyorsanız adalet mekanizmasının kötü niyetli olduğunu, tüm yapılanların, gözaltıların, aramaların orduyu karalamak için yapıldığını savunabilirsiniz. İnsanlar rahatlıkla gözaltına alınabilmekte, günlerce, aylarca, darbe iddialarıyla gözaltında tutulabilmekte ve de tutuklu yargılanabilmektedir. Tek suçu halkını sevmek olan, vatanına ve milletine kendini adanmış bu insanlara yapılanlar vicdansızlık değilse nankörlüktür. Medyanın vicdan sahibi erbabı gözünü karartmış bir şekilde balyozun aslında bir oyuncak olduğunu ve oyuncağın kimsenin canını yakmayacağını anlatmaya çalışmakta, yapılanların ve yapılmaya çalışılanların açıklanmasının, deşifre edilmesinin tek amacının orduyu yıpratmak olduğunu iddia etmektedir.

## VATAN-MİLLET SEVGİSİ BÜYÜK OLMALI!

"Eşkiya", Şener Şen'in son dönem yaptığı en iyi filmlerden birisidir. Unutulmaz replik Şener Şen'le kendisine ihanet eden arkadaşı arasında geçen diyalogdur. Malum her ikisi de Keje'ye aşiktir. Arkadaşı eşkiyaya seslenir "Ben Keje'yi en yakın arkadaşımı hapse attırarak, ölüme yollayacak kadar sevdim. Benim sevgim seninkinden büyük." Mesele sevgiyse, vatan ve millet sevgisi büyük olmalıdır, bu sevgi uğruna binlerce insan öldürülebilir, köyler yakılabilir, işkence tezgahları kurulabilir, provokasyonlar gerçekleştirilebilir. Ordu halkına sevgisini silahıyla gösterir. Ulusu ve devleti korumak uğruna gerekirse bunun farkında olmayan ulusu yok da edebilir. Adalet mekanizmasının ağır ve adaletsiz işlediğini iddia edenler 12 Eylül'ün yöneticileridir. Bugünün generalleri 12 Eylül'ün subaylarıdır. Adaletsizlik feryadını haykırarak taş attığı için ufacak çocuklara onlarca yıl hapis cezası verilmesine, yalancı tanıklarla binlerce insanın cezaevine tıkalmasına alkış tutanlardır. İşkence altında alınmış ifadelerle bu ülkenin onurlu gençlerini idama yollayanlardır. Vicdansızlık diye haykırarak Deniz Gezmiş'leri, Necdet Adalı'ları gözünü kapalı idam sehпасına çıkartanlardır. Vicdan herkes için söz konusuysa vicdandır. Katillerin katilliğinin yüzlerine vurulması vicdansızlık değildir. Esas vicdansızlık bir bavul dolusu belgeyi, krokiyi, ismi, ses kaydını görmezden gelerek halkın gözleri içine baka baka yalan söylemektir.

Ayinesi iştir kişinin demişti Ziya Paşa. Planların mümkün olup olmadığını, ordunun namını diğer balyoz hareket planında söz edilenleri konuşup konuşmadığını, böyle planlar yapıp yapamayacağını ve hatta bunları hayata geçirip geçirmeyeceğini sırayacağımız alan yaşanmış olanlardır. Nihayetin-

# BALYOZ ET KİSİ

Dönemin 1. Ordu Komutanı Cetin Doğan'ın 2003'te AK Parti'yi devirmek için camileri bombalamayı da öngören 'Balyoz' darbe planı yaptığı ortaya çıktı. Doğan, "Cumhuriyet'i koruma görevimiz gereği plan hazırladık" dedi.



CETİN DOĞAN  
PLANI  
İTİRAF  
ETTİ

**SIKIYÖNETİME DAVETİYE ÇIKARILACAK**  
12 Eylül'ü model alan plana göre önce darbe-ye zemin hazırlayacak ve kaos yaratacak eylemlerle sıkıyönetime davetiye çıkarılacak. İkinci aşamada ise hükümetin devrimi ve Meclis'in kapatılması sağlanacak.

**UÇAKLAR MECLİS ÜZERİNDE UÇACAK**  
Meclis sıkıyönetim kararı almazsa savaş uçakları TBMM üzerinde alçak uçuşlar yaparak baskı yaratacak. Sivil itaatsizlik eylemlerine karşı uçaklar gösteri uçuşu ve gerçek atış yapabilecek şekilde hazır bekletilecek.

1. Ordu Komutanı Orgeneral Cetin Doğan, Balyoz Planı'nda imzası olduğunu kabul etti. Doğan, planın "TSK'nin irtical ve bölücü iç tehdide karşı Cumhuriyeti koruma ve kollama görevinin gereği olarak ilgili komutanların bilgisine hazırladığını" öne sürdü.

**4 AŞAMALI EYLEM PLANI**

**1 SAKAL**

**BEYAZIT CAMİİ BOMBALANACAK**

Jandarma Yüzbaşı Hüseyin Topuz'un imzası bulunan plan:  
Beyazıt Camii'nde cuma namazı öncesinde bomba patlatılacak. Yırtılı sayısının fazla olmasına dikkat edilecek. Camii yırtılınca halk tahrik edilecek.



**2 CARŞAF**

**FATİH CAMİİ CEMAATİ KISKIRTILACAK**

Jandarma Binbaşı Hüseyin Özçoban imzalı plan:  
Fatih Camii'nde cuma namazı sonrası da bomba patlatılacak. Fatih esnafı ve cemaatler silahlı kuvvetlere karşı kışkırtılacak.

**3 ORAJ**

**KENDİ JETİMİZ DÜŞÜRÜLECEK**

Harp Akademileri Komutanı Orgeneral İbrahim Fırtına imzalı Hava Hareket Planı:

Ege'de Yunan savaş uçaklarıyla yanan it dalaşmasında bir uçağın düşmesini sağlanacak, olmazsa bir Türk jeti planlı olarak düşürülecek iki ülke arasında savaş ortamı oluşturulacak.

Star, 21 Ocak 2010

de bir kurumsal yapı olarak orduyu tanımlayacak sak bol yıldızlı paşalarının neler söylediklerine değil pratikte ordunun ne işler çevirdiğine bakmak gerekir. Şanlı ordumuzun tarihi pek çok örnek bulma açısından bereketli tarlalara benzer.

## KONTRGERİLLA PROVOKASYONLARI

Kontrgerilla tartışmalarının başlamasıyla beraber dokunulmaz olma inancının verdiği rahatlıkla olsa gerek eski kontracılar pervasız açıklamalar yapıyorlar. Bunlardan birisi 6-7 Eylül olayları için "özel harp dairesinin mükemmel bir işiydi" demiştir. 6-7 Eylül olaylarında Selanik'te Mustafa Kemal'in evinin bombalandığı lafı yayılmış, hazır kıtalar Rumların evlerine saldırmıştır. İki gün boyunca İstanbul bir soykırım provasına tanıklık etmiştir.

12 Eylül öncesinin en trajik olaylarından birisi Maraş katliamıdır. Katliam saldırısının bir camiinin ve dini filmler oynatan sinemanın bombalandığı lafının yayılmasıyla başladığı bilinmektedir. Katliamın sıkıyönetimi getirdiği ise aşikardır. 12 Eylül öncesini hatırlayanlar bombalama ve katliamlara MHP ve cenahının sıkıyönetim talebiyle cevap verdiğini hatırlayacaktır. Meşhur Ağca'nın askeri cezaevinden nasıl kaçırıldığı, Abdi İpekçi'nin neden öldürüldüğü, 12 Eylül askeri darbesinin adım adım nasıl örüldüğü herkesin malumudur. Son dönemlere damgasını vuran linç saldırılarını başlatan olay meşhur Mersin mitingidir. DTP'nin Mersin'de düzenlediği mitingten sonra bazı çocukların Türk bayraklarını çiğnemesi görüntülerinin medya tarafından milliyetçi saldırgan bir dille kitlelere servis edilmesi sonrasında bütün ülkeyi kasıp kavuran linç gösterileri gündeme gelmiştir. Meşhur Ergekon iddianamesi Mersin olaylarının kontrgerillanın bir provokasyonu olduğunu ispat etmiştir.

Kahraman ordumuzun halkını korumak için, halkına yönelik sevgi gösterilerine binlerce kanıt bulabiliriz. Geçmiş bu kadar berrak olan yüce ordumuzun balyoz planını yapmadığına, yaptıklarının da abartıldığına yönelik vicdan şovlarının halkın nezninde hiçbir inandırıcılığının kalmadığı da ortadadır. İlköğretim sıralarından başlayarak ünlü deyişleri ezberlettiğiniz halk bu ezberlerin bir kısmını unutmamıştır. Orduyu tanımlamak için sözlerine değil yaptığı işlere bakmıştır. Bunu yapmak bile varolan mekanizmanın halka karşı bir suç örgütü olduğunu göstermek için yeterlidir. Esas olarak balyoz planıyla yeniden gündeme gelen ve güncel olarak tartışma konusunu oluşturan iç tehdit kavramı ve bu kavramsallaştırma altında "Emasya

protokolü" orduya böyle bir misyonu yani düzeni halka rağmen koruma misyonunu vermiştir. Bu tartışma doğal bir şekilde devlet ve ordu kurumlarını hatta medyanın sınıfsal kimliğini ve görevini tartışmayı beraberinde getirmektedir. Balyoz meselesi üzerinden tartışmaya dahil olan taraflar bu olgunun farkında olduğu için hem liberal hem ulusalçı cenah hem hükümet hem sermaye çevresi ordu üzerinden yürütülen tartışmanın ordu kurumunu yıpratıp bir konuma dönüşmemesi çağrısını ısrarla yapmakta ve ısrarla bütünsel bir tartışmadan kaçınmaya çalışmaktadır. Sepetten çürük yumurta ayıklamaya çalışanlar sepetin kendisinin kokuşmuş olduğu gerçeğini görmezden gelmektedir.

Ordunun gerçek görevi aslında tam da balyoz planıyla yapmaya çalıştığı işti. Ordu düzeni korumak için vardır ve düzenin korunması için her şeyi yaparlar. 12 Mart ve 12 Eylül ordunun düzeni korumak için neleri yapabileceğinin somut göstergesidir. İnsanlar idam edilebilir, üniversiteler taranabilir, şehirler yakılabilir. Aslında Türk ordusu bu görevi uzun süredir fiilen yerine getirmektedir. Balyoz planını tartışanların Kürt coğrafyasında yürütülen savaşı görmezden gelmeleri ordunun kendileri açısından görmekte olduğu işlevi açığa çıkarmakta aynı zamanda yürütülen tartışmanın iki yüzünlüğünü deşifre etmektedir. Bu ordu balyoz hareket planı adı altında oynadığı savaş oyununu yıllardır Kürt coğrafyasında bilfiil icra etmektedir. 4000'den fazla köy boşaltılmış, şehirler günlerce bombalanmış, onbinlerce insan faili meçhul cinayetlerde yok edilmiştir. Milletvekilleri öldürülmüş, gazateciler kaybedilmiştir. Ülkenin iyi çocuklarının kendi karakollarına bomba attığı belgelenmiş, Hizbullah'ın polis ve Jitem kimliği ile dolandığı kanıtlanmış, bölgede görev yapan bir albayın anlatımıyla yargıçların ve kamu görevlilerin lojmanlarına onları kendine getirmek için bomba atılmıştır. Ordunun Kürt coğrafyasında gördüğü işlevi tartışmadan, ısrarla reddedilen Jitem'i deşifre etmeden, Kürtlere yönelik işlenmiş suçları açığa çıkarmadan ordu üzerinden yürütülen bütün tartışmalar boş ve anlamsız olacaktır ve yapılan tam da budur.

## KURUMU YIPRATMAYALIMI!

Gerek AKP'nin gerekse karşıtlarının ordu üzerinden yürüttükleri tartışmada ordu kurumunun yıpratılmaması alt başlığında buluşmaları tesadüfi değildir. "Emasya" üzerinden yürütülen tartışma dabu minvalde gerçekleştirilmektedir. "Emasya"yla

tariflenen kurgu esas olarak emperyalist sistemin yaşanan ekonomik kriz sırasında olası toplumsal hareketlere karşı ordunun asli görevini yerine getirmesi için yapılan bir dizi yasal ve hatta anayasal değişikliğin hayata geçirilmesi kurgusudur. Orduyu iç güvenlik operasyonlarında kullanabilmek için pek çok Avrupa ülkesi benzer değişiklikleri yapmıştır. Bu sebeple balyoz üzerinden başlatılan ve Emasya'yı kapsayarak genişleyen tartışmanın ezilenler cephesinde büyük değişikliklere yol açacağı beklemek mümkün değildir. Sermayenin ve onun devletinin ezilenleri kontrol edebilmek için orduya ihtiyacı vardır. Ordu son tahlilde düzenin, sermaye düzeninin ordusudur. "Burjuva ülkelerinin en demokratiğinde bile gelişebilecek sınıf hareketini bastırabilmek için askeri darbeye izin veren yasal düzenlemeler anayasalarında mevcuttur."

IMF gösterileri ve İstanbul'u dumana gaza boğan çatışma sürecinde gazete manşetlerine yansıyan "polis gazı bitti, ordu sarı alarmda" haberleri benzer başlıkların Yunanistan'da da kullanılmış olması ordunun gerçek kimliğini ve görevini ortaya çıkarmaktadır. Ordu kimliği üzerinden tariflenen örgütlenmiş şiddet aygıtıdır. Yürütülen tartışma ve çatışma bu aygıtın denetimi için bir çatışmadır. Denetim halka geçmediği sürece bir bütün olarak halka rağmen halka karşı kullanılabilir mekanizmalar dağıtılmadığı sürece demokratikleşmeden ezilenler lehine söz etmek mümkün olmayacaktır. Büyük Zonguldak yürüyüşü sırasında jandarma birliklerinin tünelin girişini tuttukları ve silahların mevzilenerek işçilere yöneltildiği hatırlandığında Ankara'daki Tekel direnişinin geniş kapsamlı bir çatışmaya dönüşmesi durumunda ordunun kimin ordusu olacağı da bugünden görülmelidir.

Tüm bunlar yaşananların boş ve anlamsız işler olduğu egemenler arasındaki it dalaşına karışmak gerektiği sonucunu çıkarmaz. Böylesi bir sonuç esas olarak, ezilenleri ve onların sözcüsü devrimci hareketleri pasifizme itekler. İşçi sınıfının ve onun sözcülerinin egemenlerin devlet aygıtının ve egemenlik ilişkilerinin yeniden tariflendiği sürece bu süreçte sessiz kalması ezme-ezilme ilişkilerinin daha güçlü bir şekilde devamını sağlayacak mekanizmaların inşa edilmesini getirecektir. Burada gözden kaçırılmaması gereken bu kavgada özünde iki tarafın olduğu gerçeğidir. Taraflardan birini ordu-yargı bürokrasisi ve sermaye, onun hükümeti oluştururken diğer tarafı Kürt halkı ve Türkiye işçi sınıfı oluşturmaktadır. Taraf olunması gereken egemenler arasındaki kavgada kavga edenlerden birisinin arkasında taraf olmak değildir. Ne yazık ki solun bir kısmı bu kavgada siyasi demokrasi adına liberallerin arkasına, bir kısmı da ulusalçılık adına ordunun arkasına geçmiş durumdadır. Egemenler arasındaki çatışmada üçüncü yol arayışı da liberalizmin arkasına savrulmak demektir. Kavgaya bu eksende taraf olmak işçi sınıfı çıkarlarını egemenlere peşkeş çekmek anlamına gelecektir. Bu çatışmada yapılması gereken ikinci bir cephenin egemenlere karşı ezilenlerin cephesinin açılması olmalıdır. Bizim talebimiz ordu mekanizmasının sermayenin denetimine alınması değil, bir bütün olarak dağıtılması olmalıdır. Liberallerin diktiği siyasi demokrasi bayrağının yanına biz sınıfsal demokrasi bayrağını dikmeliyiz. Zira demokrasi bir devlet şekli olarak sınıfsal bir olgudur. Sosyalizmin savunusu siyasi söylemlerle başlamış çatışmanın sınıfsal temellerine derinleştirilmesi olmalıdır.